

ת"פ 3302/04/18 - מדינת ישראל נגד צפריר סופיר

בית משפט השלום בבית שמש
ת"פ 3302-04-18 מדינת ישראל נ' סופיר(אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד הסגנית נשיא דורית פיינשטיין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

צפריר סופיר (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע על פי כתב האישום המתוקן בשני אישומים. על פי האישום הראשון הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 וזאת בגין החזקה של הרואין במשקל כולל של 10.512 גרם נטו, וכן החזקה של קוקאין במשקל כולל של 2.1106 ג'. על פי האישום השני הורשע הנאשם בהפרת הוראה חוקית שעה שהפר את תנאי מעצר הבית שנקבעו לו, ובהחזקת סם לצריכה עצמית לפי הסעיפים דלעיל סיפה, שעה שנתפס כשהוא מחזיק ב-0.3658 ג' קוקאין.

דין והכרעה:

2. בית המשפט העליון התייחס במספר רב של פסק דין לצורך במיגור תופעת הסמים וכי החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי פוגעת בשלום הציבור והגנה עליו מפני נזקים חברתיים, ישירים ועקיפים, אשר נגרמים כתוצאה משימוש בסמים מסוכנים.

3. בענייננו יש להתחשב גם בכך שסוג הסמים שנמצאו אצל הנאשם היו סמים המוגדרים כ"קשים". יש להתחשב אף בכך שהנאשם הפר הוראה חוקית כיום לאחר שבית המשפט ציווה עליו לשהות במעצר בית, דבר שיש בו כדי לפגוע בשלטון החוק ובעבודת המשטרה.

מתחם הענישה:

2. המאשימה טוענת כי מתחם הענישה בגין האישום הראשון הוא 10 עד 24 חודשים מאסר בפועל, ולגבי האישום השני מתחם הענישה 3 עד 8 חודשי מאסר בפועל ועל כן מבקשת המאשימה כי ביתה משפט ישית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי.
3. הנאשם טוען כי יש לראות בשני האישומים אירוע אחד, שכן הוא נרקומן, והנאשם מכור לסם וזקוק לו. לטענת הנאשם מתחם הענישה אינו מחייב מאסר בפועל וניתן להסתפק במאסר שיבוצע בעבודות שירות או בשירות לתועלת הציבור.
4. אפתח ואומר כי בניגוד לנטען על ידי הנאשם הרי שאין המדובר באירוע אחד, אלא בשני אירועים נפרדים בהם החזיק הנאשם בסמים מסוכנים. האירוע הראשון היה ביום 22.3.18 והאירוע השני היה שלושה ימים לאחר מכן, שעה שהנאשם היה אמור להיות במעצר בית. הטענה שהנאשם מכור לסמים ולכן יש לראות בשני המקרים בהם נתפס עם סמים, אירוע אחד, היא טענה שאין להיענות לה. מדובר בשני אירועים נפרדים הן בזמן, והן בנסיבותיהם, שבהם הנאשם הסתובב מחוץ לביתו כאשר באמתחתו סמים מסוכנים, ובפעם הראשונה אף דובר בשני סוגים ובכמות גדולה.
5. מכאן שבכל הנוגע למתחם הענישה אני רואה בשני האירועים, אירועים נפרדים.
6. המאשימה לא הפנתה לפסיקה התומכת בטענותיה בדבר מתחם הענישה. לעומתה הסניגור הגיש רשימה של פסקי דין בהם בית המשפט השית על נאשמים של"צ או מאסר שיכול ויבוצע בעבודות שירות. בחנתי את הפסיקה אליה הפנה הסניגור וחלקה הניכר אינו רלבנטי לעניינו. בע"פ 8092/04 **חביב נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 10.9.06) דובר בעבירות סחר של קנבוס בכמויות גדולות, ובית המשפט קבע כי "גם אם חומרת העבירות בהן הורשע המערער ורקעו הפלילי המכביד הקודם היו מצדיקים במצב אחר עונש מחמיר ומאסר בפועל ארוך, הרי הישגי השיקום המיוחדים שהושגו כאן, וההשקעה הרבה...מצדיקים באיזון כולל מתן משקל נכבד לגורם זה". בית המשפט השית על הנאשם בגין עבירות הסמים צו מבחן טהור לתקופה של 18 חודשים והבהיר למערער כי אם יורשה ב"עבירה נוספת" הוא צפוי לענישה ממשית בגין עבירות הסמים בהן הורשע בהליך זה. בעת מתן פסק הדין בעניינו של חביב טרם נקבע המונח "מתחם הענישה" בחוק, אך עולה בבירור מפסק הדין כי הוא חורג לקולא ממתחם הענישה ואלמלא הליך השיקום המשמעותי היה מושת על הנאשם מאסר ארוך בפועל. גם בעניין ע"פ 7722/11 **מדינת ישראל נ' אביחי ביזאוי (ניתן ביום 19.6.12)** נקבע כי גזר הדין שבו הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר אשר יבוצעו בעבודות שירות הוא פסק דין מקל ומצוי ברף התחתון של הענישה בגין עבירות מסוג זה אך התחשבו בנסיבותיו האישיות של הנאשם. גם תפ(י-ם) 44404-01-16 אין בו כדי לסייע לנאשם שכן נקבע בו מתחם ענישה לעבירות סחר בסמים, והעונש שהושת על הנאשם באותו עניין היה תוך סטייה ממתחם הענישה משיקול שיקום. אף בעניין תפ (ת"א) 6322-04-16 **מדינת ישראל נ' שלמה כהן**, שניתן ביום 22.1.18 ובתפ 63255-11-16 **מדינת ישראל נ' טורז'מן**, שניתן ביום 7.2.18 נקבע כי יש לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום. מכאן שכל פסקי הדין אליהם הפנה הסניגור יפים וטובים לסטייה ממתחם הענישה, שעה שהנאשם עבר הליכי

שיקום משמעותיים, אך אין בהם כדי לסייע לנאשם בטענותיו בדבר קביעת מתחם הענישה עצמו.

7. כפי שעולה גם מפסקי הדין דלעיל, וגם מפסיקה נוספת שבחנתי, שעה שמדובר בעבירות של החזקה שלא לצריכה עצמית, של סם מסוכן בכמות לא קטנה הרי שהרף התחתון הוא 10 חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשים כתלות בכמות הסמים. בעניינו מדובר בשני אירועים של החזקת סמים קשים האירוע הראשון שלא לצריכה עצמית והשני לצריכה עצמית. שתי אלו יחדיו יש בהן כדי לקבוע כי מתחם הענישה בנסיבות אלו לעבירות הסמים הוא 10 חודשי מאסר בפועל עד 20 חודשים (וראו לעניין זה את עפ"ג (חיפה) 53142-12-16; רע"פ 1122/17, וגם רע"פ 6869/17 פילברג נ' מ"י (מיום 11.9.2017): **"עבירות הסמים הפכו זה מכבר לנגע הפוגע בציבור המשתמשים ובחברה בכללותה, ויש לעשות הכל על מנת למגרן ולעקרון מן השורש, גם בדרך של ענישה קשה ומחמירה"** (ס' 8 להחלטה).

8. בכל הנוגע להפרת ההוראה החוקית מתחם הענישה הינו בין מאסר על תנאי ועל למאסר של חודשים ספורים (ראו של רע"פ 5023/18).

נסיבותיו האישיות של הנאשם:

9. כפי שצינתי הנאשם מכור לסמים קשים. בעניינו של הנאשם הגיש שירות המבחן תסקיר וממנו עולה כי הוא "מנהל אורח חיים שולי והתמכרותי ובשנים האחרונות מטופל בתחליף סם". עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם ניסה מספר פעמים להיגמל ללא הצלחה, לא התמיד במקומות עבודה, ומזה למעלה משנה אינו עובד בשל בעיות בריאותיות. הנאשם טען בפני כי הוא עובד מזה 5 שנים בעירייה, אך גם מדבריו וגם מדו"ח שירות המבחן עולה כי מזה שנה אינו עובד בשל בעיות בריאות. עוד עולה כי הנאשם צורך תרופות נגד כאבים במרשם רופא, אך לא מכיר בסכנה שבכך אף כי הוא מכור לסמים. יש לציין כי הנאשם מוכר לשירות המבחן מזה כעשר שנים, ובשים לב לעבירות קודמות שביצע, אליהן אתייחס בהמשך.

10. שירות המבחן קבע כי בהתייחס לגורמי הסיכון הרי ש"סנקציות עונשיות בעבר שהוטלו עליו לא הרגיעו אותו מלשוב לנזקט בהתנהגות בעייתית ולהשתלב כראוי במסגרת גמילה מסמים. כן התרשמנו מקשייו בוויסות דחפים...". שירות המבחן קבע כי אינו בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם שכן הוא אינו ער לחומרת מצבו ומעשיו ושולל בעייתיות באורח חייו והתנהגותו "במיוחד בכל הקשור לשימוש בתרופות ממכרות כשהוא מתייחס לזה כדרך תקינה לפתרון בעייתו".

11. בכל הנוגע לרישום הפלילי של הנאשם הרי שעומדות לחובתו מספר הרשעות בגין עבירות רכוש, בגין הושתו עליו גם עונשי מאסר בפועל. בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית הוא הורשע פעם אחת בשנת 2006.

12. מכאן שאין אפשרות לעת הזאת להליך של שיקום בעניין של הנאשם. הנסיבות היחידות שניתן לשקול לזכותו הינן מצבו הרפואי והעובדה שהוא מקיים זוגיות מזה חמש שנים ואב לילדים. עוד אוסיף כי הנאשם חסך מזמנו של בית המשפט, שעה שהודה בעבירות אותן ביצע.

13. בשים לב לאלו אני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים, שהינם בתוך מתחם הענישה אך ברף הנמוך:

א. מאסר של 12 חודשים ועוד יום אחד בפועל בגין עבירות הסמים נשוא כתב האישום המתוקן. יש לנכות מתקופה זו את ימי המעצר שריצה בפועל במסגרת מעצר הימים והמעצר עד תום ההליכים.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים היה וישוב ויבצע עבירות סמים מכל סוג שהוא במשך 24 חודשים ממועד שחרורו ממאסר.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים היה וישוב ויבצע עבירה של הפרת הוראה חוקית במשך 24 חודשים ממועד שחרורו ממאסר.

ד. פסילת רישיון בפועל לתקופה של שנה ממועד שחרורו ממאסר.

הנאשם יחל בריצוי עונשו לא לפני יום 15.8.19. הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

מורה על השבת הפקדון לידי המשיב וחילוט הסמים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ט, 29 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.